

برداشت. سال 1946 به قصد سه هفته اقامت رهسپار پاریس شد. اما آن چنان به عشق پاریس گرفتار آمد، که پنج سال آنجا ماند. گروه "فتولینگ" از او تقاضا کرد نمایشگاهی از عکاسان فرانسوی همچون Robert Izis, Doisneau, Willy Ronis, Brassai, برپا کند و این اتفاق در سال 1947 منجر به آشنائی استتتر با بزرگان عکاسی معاصر فرانسه شد.

لوییستین نخستین آثارش در پاریس را با یک دوربین 8x10 ثبت کرد. خودش انتخاب این دوربین را نتیجه وسواسی برای ثبت همه جزئیات و بافت های کیفی عکس می دانست، در حالیکه بعدها انتخاب این دوربین را اشتباه بزرگی نامید، که انعطاف در نقطه دید و توانائی حرکت را از او سلب کرده بود. استتتر در فرانسه آثار بسیاری در مجلات چاپ کرد و به تحصیل سینما در دانشگاه پاریس پرداخت. در سال 1951 جایزه مجله "Life" برای عکاس جوان را دریافت کرد.

در سال 1952 به آمریکا بازگشت. در راه بازگشت روی کشتی، عکسی به نام "Coming to America" گرفت: مردی با دو کودک در وسط آتلانتیک روی عرشه کشتی نشسته اند. مرد خود را در پالتوی ضخیمی پیچیده و دستهایش را در آستین پنهان کرده بود. نگاهش به سمت چپ تصویر رو به جلو است، نگران آنچه آینده پیش خواهد آورد. کودکی که سمت چپش نزدیکتر به دوربین بر صندلی پشتی دار ایستاده است، نگرش مثبت تری دارد، مشتاق زندگی نوین در دنیای نو؛ New World یا همان آمریکا.

"استتتر" عکاسی از شهر را در نیویورک پی گرفت و به طور مستقل با مجلات "Life"، "Time"، "Fortune" و دیگران کار می کرد. در همین دوران به سفرهای گسترده ای به پاریس، اسپانیا، پرتغال، هلند و مکزیک دست زد.

در دهه 1950 برخی از بهترین عکسهایش را از نیویورک و میدان "Times" در این شهر گرفت. از جمله این عکسها، نمای "Manhattan" است که در سال 1954 از روی پل Brooklyn ثبت شده و پوسترهای فراوانی از آن طی سالها به فروش رفته است.

در حدود 1974 با الهام از آثار "Lewis Heine" پروژه ای را درباره مردان و زنان کارگر در ایالات متحده شروع کرد. و پروژه اش را در سفر به فرانسه، انگلستان و اتحاد شوروی ادامه داد. نتیجه، مجموعه تصاویر چهره هائی است که بیشتر نمایش داده نمی شد. خودش درباره این آثار می نویسد: "مجموعه عکسهای کارگران من سرود ستایش و شعر حماسی بلندی است برای کرنش به کارگران و مزدبگیران در هر کجا" این آثار شاید بی پرده ترین کارهای سیاسی "استتتر" باشد.

در سالهای 1980 پرتره های فراوانی از مردمان خیابان گرد ثبت کرد. مصمم بود فردیت آنها را در هیات سرها و صورت های به هم چسبیده نشان دهد. در واقع، مشاهده مردم از نزدیک و روابطشان در خیابانها را حرفه اصلی خود می دانست.

در دهه 1990، "استتتر" به پاریس بازگشت و در حومه شهر ساکن شد. در پی 60 سال کار هنری، عکاسی را با ثبت مجموعه ای از تصاویر رودخانه "سن" پی گرفت.

سنت عکاسی او را می توان از اعتقاد او به رئالیسم انسان گرا باز شناخت. او نیروی مرکزی و تعهد عکاسی را در فردیت انسان و رابطه اش با جامعه و جهان پیرامونش می دید. او نظراتش را با تغییر زمانه عوض نکرد و همچنان به دیدگاهش نسبت به رئالیسم انسان گرا در عکاسی وفادار و صادق باقی ماند.

برای اطلاعات بیشتر و مشاهده عکسهای او به سایت زیر مراجعه شود :

<http://photography.about.com/Library/weekly/aa1112019.htm>